

Insektenetende Fuut

Auke B. Terluin

Op negen april 1991 maak ik een rondwandeling om het vochtige weidegebied onder Pijnacker (Z.-H.) waarin de Akerdijksche plassen liggen. Het is zonnig en enkele graden warmer dan de voorgaande dagen. De Fitis laat zich horen vanuit de wilgen en de eerste Boerenzwaluw scheert over het water van de boezem. Op een verhoogd stukje land, dat grotendeels door water is omringd, staat een tot huis omgebouwde, afgeknotte molen. In het water een futenest, dat slechts verankerd is aan een heel klein paaltje, dat maar net boven de waterspiegel uitkomt. Het nest ligt maar een paar meter uit de kant, zonder enige dekking. Het futewijfje zit erop te broeden, zo te zien. Het mannetje zwemt enkele tientallen meters van het nest verwijderd een zigzaggende koers. Daarbij lijkt hij steeds iets van het wateroppervlak te pikken. Dit gedrag besluit ik eens wat langer aan te zien.

In de luwte van de wilgenbosjes langs het pad zwermen 'zwarte vliegen' met hangende pootjes. Het zijn er zeer veel en erg sterk lijken ze niet. Vele zitten twee aan twee aan elkaar, hetgeen de koersvastheid ook al niet ten goede komt. Daardoor komen er, dit heb ik inmiddels kunnen constateren, heel wat op het water terecht. Het is de mannetjesfuut inderdaad om dit insectenvoer te doen, zo blijkt, en hij heeft het er druk mee: links en rechts pikt hij de vliegen van de waterspiegel. Het van de snavelpunt naar de keel brengen van zulke kleine prooidieren valt hem echter niet altijd mee, getuige de vele slikbewegingen die hij moet maken. Na deze bedrijvigheid meer dan een half uur onafgebroken met enige verwondering te hebben gadegeslagen, besluit ik verder te gaan.

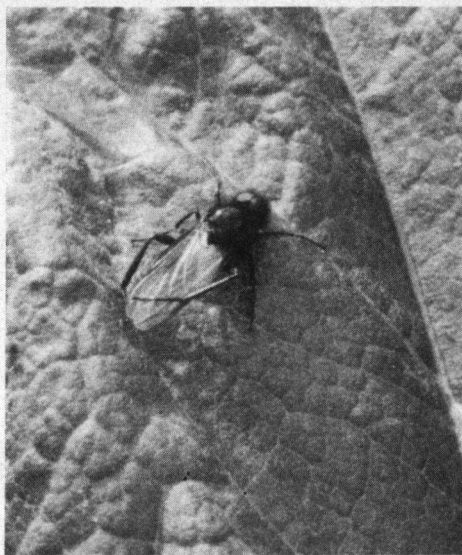
De gehele tijd heeft de Fuut insecten opgepikt, slechts één maal onderbroken voor een duik onder water. Niet echter om te vissen, want bij bovenkomst heeft hij een halfvergaan lisblad in de

Mannetje Fuut met steenvlieg in de snavel, Oude Leede, gemeente Pijnacker, 9 april 1991.
Foto: A.B. Terluin.

snavel, dat hij naar het nest brengt en aan het vrouwtje overdraagt. Om daarna weer snel naar de insectenvangst terug te keren.

Ik heb dit opgeschreven, niet omdat het onbekend was dat Futen insecten eten wanneer dat zo uitkomt ¹⁾, maar omdat ik niet had vermoed, noch ooit gezien, dat een Fuut zo veel tijd en energie in een zo karig lijkende voedselbron zou

Steenvlieg (orde Plecoptera) op Groot Hoefblad, Rotterdam, Abtspolder, 9 mei 1991.
Foto: A.B. Terluin.

(kunnen) steken. Hoeveel vliegen zouden er 'in' één flinke Voorn 'gaan'? Honderden? Duizenden?

De vlieg heb ik later nog eens goed gefotografeerd en opgezocht in Elseviers Insektengids voor West-Europa ²⁾. Het blijkt een steen- of oevervlieg te zijn, die behoort tot de orde Plecoptera.

Uit 'Cramp & Simmons' ¹⁾, tenslotte:

Onder 'food': .... (2) *picking up prey, mainly insects, from water surface or aquatic vegetation;* (3) *snatching insects from air above head. Last two such methods only of minor importance, and 1st favoured rather more by ♀♀ than ♂♂ (Simmons, 1970: PhD Thesis. Bristol University)*. En: '*.... food includes .... caddisflies (Trichoptera, dit zijn schietmotten en kokerjuffers) ... and stoneflies (Plecoptera)*'.

■ Auke B. Terluin, Azaleastraat 20a, 3051 TG Rotterdam.

LITERATUUR:

- 1) Cramp, S. & K.E.L. Simmons, eds. (1977): The Birds of the Western Palearctic, Volume 1. Oxford University Press, Oxford, bladzijde 82.
- 2) Chinery, Michael (1975), (Nederlandse vertaling en bewerking: R. de Jong e.a.): Elseviers Insektengids voor West-Europa. Elsevier, Amsterdam/Brussel, bladzijden 74-76.